

הגדה של פסח

PESZACHI HAGADA

MUNKAPÉLDÁNY

5771 / 2011

Szim Salom
Progresszív Zsidó
Hitközség

ק"ק שיים שלום

Szerkesztette és a magyar szöveget Widder Salamon,
Kohn Zoltán, Gréda József és Singer Leó
hagada-fordításainak, valamint az IMIT és Károli
Gáspár Biblia-fordításainak felhasználásával gondozta:
Budai Miklós

Szim Salom Progresszív Zsidó Hitközség
1092 Budapest, Ráday utca 9., I/2.
info@szimsalom.hu
www.szimsalom.hu

A SZÉDER SZIMBOLIKUS ÉTELEI, ITALAI

A szédertálon az alábbi, szimbolikus ételek találhatók:

מִצֵּה	Macesz – három lap kovásztalan kenyér, hármasszögű macesztakaróval letakarva a tál közepére helyezve.
בֵּיצָה	Bécá – parázson sült tojás, keménytojás.
זְרוּעַ	Z'roá – az áldozati bárány lábszárcsontját szimbolizáló húsos csont, pl. csirkenyak vagy -szárny.
מָרֹר	Máror – keserűgyökér: torma.
חֲרוֹסֶת	Chárószet – almából, dióból, borból és fahéjból álló keverék, ami az őseink által a téglavetéshez használt vályogot jelképezi.
כַּרְפָּס	Kárpász – retek vagy petrezselyem, zeller.
	Sós víz – a könnyeket jelképezendő.

A széder est folyamán négy pohár bort iszunk, az egyiptomi rabságból való kiszabadulásra vonatkozó négy ígéretnek, négy kifejezésnek megfelelően: kivezetlek, megmentelek, megváltalak, elveszlek magamnak (2Mózes 6:6–7).

Az asztalra helyezünk még egy pohár bort, Élijáhu serlegét, amely a talmudi bölcsek által vitatott ötödik pohárnak felel meg, s amely érintetlenül marad.

A Szim Salom közösség szokása szerint az asztalokon friss vízzel teli kancsók is álnak, a széder vezetője előtt is egy friss vízzel teli szép serleg: Mirjám serlege.

כּוֹס מִרְיָם

MIRJÁM SERLEGE

A résztvevők poharaikba töltik a vizet. A széder vezetője bevezeti a rítust, néhány szót szól Mirjám prófétanő szerepéről a hagyományban.

A széder vezetője és a résztvevők poharaikat felemelve:

Ez Mirjám serlege: az élet vizének serlege, a Micrájimból való kivonulás emlékére.

זֹאת כּוֹס מִרְיָם, מֵיִם חַיִּים, זְכָר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

Zot kosz Mirjám, májim chájim, zécher liciját Micrájim.

A pusztai vándorlás alatt
a hébereket csodaként feltörő források
frissítették fel,
mély hasadékokból bugyogtak elő
a sziklák közül.
Mirjám halálakor a vizek kiszáradtak.
Népe meggyászolta a folyónál várakozó kis szolgálányt,
a tengeren áttáncoló asszonyt,
a népet a szabadság felé vezető prófétanőt.
S akkor a források újból felbuzogtak,
s Mirjám kútjainak nevezték el őket.

(Sue Levi Elwell verse nyomán)

Mikor félelmeink utunkat állják, mikor kimerültségünk nem enged továbblépni, a gyógyulás tiszta forrásait, a remény kútjait keressük, Örökkévaló, add, hogy kérdéseink, meséink és történeteink kútjai így oltsák lelkünk szomját, ahogy egykor Mirjám kútja frissítette fel őseink testét-lelkét.

Jöjj fel, ó kút, énekeljete néki!
S örömmel merítetek majd vizet a szabadítás
kútjából. (4Mózes 21:17; Jesájá 12:3)

עָלֵי בְּאֵר עֲנוּלָהּ:
וּשְׂאֵבָתָם-מֵיִם בְּשִׁשּׁוֹן מִמְעֵינֵי
הַיְשׁוּעָה:

*Áli v'ér, enú láh!
Usávtem májim b'szászon mimáájné há'jsuá.*

Balra dölve iszunk a friss vízből.

Az ünnepi gyertyák meggyújtása után ezt az áldást mondjuk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki megszentelt bennünket parancsolataival, és meghagyta nekünk, hogy gyertyát gyújtsunk (sábátra és) ünnepnapra.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק
נֵר שֶׁל (שַׁבָּת וְ) יוֹם מוֹעֵד.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser kidsánú b'micvotáv v'civánú l'hádlik nér sel (sábát v') jom tov.

Felsoroljuk a széder mozzanatait:

Kidus és kézmosás, zöldségevés és macesztörés, mesélés, kézmosás, kenyéráldás, maceszáldás, keserűgyökér magában, keserűgyökér maceszal, vacsora, afikómán, bencsolás, hallélzsoltár, befejezés.

קִדּוּשׁ, וְרַחֵן, כְּרַפָּס, יַחֵן,
מָגִיד, רַחֲצָה, מוֹצִיא, מִצָּה,
מָרֹר, כּוֹרֵךְ, שְׁלַחַן עוֹרֵךְ,
צְפוּן, בְּרֵךְ, הַלֵּל, נִרְצָה.

*Kádés urchác, kárpász, jáchác,
mágid ráhcá, móci, mácá,
márór, koréch, sulchán oréch,
cáfun, báréch, hállél, nircá.*

Megtöltjük az első poharat.

קִדּוּשׁ

KIDUS

Péntek este itt kezdjük:

... hatodik nap. És elvégeztették az ég és a föld, és azoknak minden serege. Mikor pedig elvégezte Isten hetednapon az Ő munkáját, amelyet alkotott vala, megszűnénk a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala. És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt, mivelhogy azon szünt meg vala minden munkájától, melyet teremtve szerzett vala Isten. (1Mózes 2:1-3)

... יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
בְּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת.

... jom hásisí. Vájchulú háámájim v'háárec v'chol-c'váám. Vájchál Elohim bájom hásvíť m'láchtó áser ászá. Vájisbot bájom hásvíť mikol-m'láchtó áser ászá. Vájvárech Elohim et-jom hásvíť vájkádés otó. Ki vo sávát mikol-m'láchtó áser bárá Elohim láászot.

Hétköznap itt kezdjük:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a szőlőtő gyümölcsének teremtője.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré p'rí hágáfen.

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki kiválasztottál minket minden nép közül és kiemeltél bennünket minden nyelv közül azzal, hogy megszenteltél parancsolataiddal. Örökkévaló Istenünk, te adtál nekünk szeretetben (szombatokat nyugalomra,) ünnepeket öröme és ünnepi időket vigalomra: (ezt a szombatnapot és) ezt a macesz-ünnepet, szabadságunk ünnepét (szeretetben), szent gyülekezésre, emlékezésül az Egyiptomból való kivonulásra. Mert bennünket választottál és bennünket szenteltél meg minden nép közül, (és a szombatot) és szent ünnepeidet (szeretetben és kegyelemben,) örömben és vigalomban adtad nekünk osztályrészül. Áldassál Örökkévaló, aki megszenteli (a szombatot és) Izráelt és az ünnepi időket.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמְמוֹנוּ מִכָּל
לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׂבִתוֹת לְמִנוּחָה
(וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, הַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן, אֶת יוֹם (הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)
הַגַּ תְּמִצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ
(בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ, זִכָּר לְיִצְיָאת
מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרָתְךָ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים (וְשִׂבִּיתָ) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
הַנְּחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מִקְדֵּשׁ
(הַשְּׂבִת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים).

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser báchár bánu mikol ám v'rom'mánú mikol lásón v'kidsánu b'micvotáv, vátitén lánu Ádonáj, Elohénú, b'áhává (sábátot limnuchá u)moádim l'szimchá, chágim uzmánim l'szászon, et jom (hásábát ze v'et jom) chág hámacot háze, z'mán chéruténu (b'áhává), mikrá kódes, zécher liciját Micrájim. Ki vánu váchártá v'otánu kidástá mikol háámim, (v'sábát) umoádé kodsechá (b'áhává uvrácon) b'szimchá uvszászon hincháltánu. Báruch Átá Ádonáj, m'kádés (hásábát v') Jiszráél v'házmánim.

Ha az ünnep estéje szombat kimenetelére esik, ezeket is mondjuk a sechehejánu előtt:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a tűz fényének teremtője!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré m'oré háés.

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki elválasztod a szentet a mindennapitól, a fényt a sötétségtől, a hetedik napot a hat munkanaptól. Különbséget tettél a szombat szentsége és az ünnep szentsége között, és a hetedik napot megszentelted a hat munkanappal szemben, megkülönböztetted és megszentelted népedet szentséges szolgálatodra. Áldassál, Örökkévaló, ki különbséget teszel szent és szent között.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר
לְחָשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין
קֹדֶשׁ שַׁבַּת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ,
וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה
קֹדֶשׁ. הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשׁ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, hámvávil bén kódes l'chol, bén or láchósech, bén Jiszráél láámim, bén jom hásv'ví l'séset j'mé hámvásze. Bén k'dusát sábat likdusát jom tov hivdáltá, v'et jom hásv'ví miséset j'mé hámvásze kidástá, hivdáltá v'kidástá et ámchá Jiszráél bikdusátechá. Báruch Átá Ádonáj, hámvávil bén kódes l'kódes.

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki éltetted és fenntartottál bennünket, és megengedted, hogy megérjük ezt az időt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַיְיָנוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, sehechejánu v'kijmánu v'higijánu lázmán háze.

Balra dölve iszunk a borból.

וְרַחֵץ KÉZMOSÁS

A széder vezetője áldásmondás nélkül megmossa kezét.

בְּרַפֵּס ZÖLDSÉG

A zöldséget sós vízbe mártjuk, és elfogyasztása előtt áldást mondunk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a föld gyümölcsének teremtője.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

Báruch átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré p'rí háádámá.

יחזי

A KÖZÉPSŐ MACESZ FÉLBETÖRÉSE

A széder vezetője kettétöri a szédertálon lévő középső maceszt,
és nagyobb felét elrejtí afikómánnak.

מגיד

SZABADULÁSUNK ELBESZÉLÉSE

Kitakarják a maceszt, leveszik a szédertálról a tojást és a sült húst,
fölemelik a szédertálat és ezt mondják:

Íme a szegényes kenyér, amelyet őseink ettek Egyiptom országában. Aki éhes, jöjjön és egyék, aki rászorul, jöjjön és ülje meg velünk a peszach ünnepét. Idén itt, jövőre Izrael országában – idén még szolgálakként, jövőre szabad emberekként.

הָאֵל לְחֶמְאָ עֲנִיָּא דִּי אֲכָלוּ אַבְהֵתָנָא
בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכַפִּין יִיתִי
וַיִּיכַל, כָּל דְּצָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְּׁתָּא
הָכָא, לְשָׁנָה תִּבְּרָא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל.
הַשְּׁתָּא עֲבָדִי, לְשָׁנָה תִּבְּרָא בְּנֵי חוֹרִין.

Há láchmá ánjá dí áchálu ávhátána b'ará d'Micrájim. Kol dichfín jété v'jéchol, kol dicrích jété v'jifsách. Hásátá háchá, l'saná hábáá b'ará d'Jiszráél. Hásátá ávdé, l'saná hábáá b'né chorin.

Megtöltjük a második poharat, a gyerekek vagy a vendégek pedig ezt kérdezik:

Miért különbözik a mai este minden egyéb estétől? Hisz minden egyéb estén megkelt kenyeret és keletlen maeszt egyaránt ehetünk, míg ezen az estén csakis maceszt. Minden más estén különféle zöldségeket ehetünk, ma este azonban csakis keserűt. Minden más este nem kell az ételt bemártanunk egyszer sem, ma este pedig kétszer is. Minden más este akár egyenesen ülve, akár támaszkodva étkezhetünk, ezen az estén azonban mind csakis nekitámaszkodva.

מָה נִשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל
הַלֵּילוֹת? שְׂבָבָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
חֶמֶץ וּמִצָּה הַלֵּילָה הַזֶּה - כּוּלוֹ מִצָּה.
שְׂבָבָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר
יְרַקוֹת - הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוּר. שְׂבָבָל
הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבִּילִין אֶפְּיֵלוּ פְּעַם
אַחַת - הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים.
שְׂבָבָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין
וּבֵין מְסַבִּין - הַלֵּילָה הַזֶּה בָּלָנוּ מְסַבִּין.

Má nistáná hálájlá háze mikol hálélot? Seb'chol hálélot ánu ochlin cháméc umácá, hálájlá háze kuló mácá. Seb'chol hálélot ánu ochlin s'ár j'rákot, hálájlá háze máror. Seb'chol hálélot én ánu mátbilin áflu páám echát, hálájlá háze s'té p'ámim. Seb'chol hálélot ánu ochlin bén josvin uvén m'szubin, hálájlá háze kulánu m'szubin.

A széder vezetője kitakarja a maceszt, és a kérdésre így felel:

Rabszolgái voltunk Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló, Istenünk kivezetett bennünket onnan erős kézzel és kinyújtott karral. És ha a Szent – legyen áldott! – nem vezette volna ki őseinket Egyiptomból, akkor mi is, gyermekeink is, unokáink is még mindig Fáraó rabszolgái lennénk Egyiptomban. Azért tehát, ha mindannyian bölcsek, valmenyien okosak, mindnyájan vének lennénk is, és még ha minnyájan jól ismernénk a Tórát: akkor is kötelességünk lenne az Egyiptomból való kivonulásról beszélni. Ki minél többet beszél el az Egyiptomból való kivonulásról, annál dicséretreméltóbb.

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד הַזֹּקֵן וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה. וְאֵלֹו לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וְאִפִּילוּ כָּלְנוּ חֲכָמִים, כָּלְנוּ נְבוֹנִים, כָּלְנוּ זְקֵנִים, כָּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְרַבֵּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח.

Szolgák voltunk, most szabadok! עֲבָדִים הָיִינוּ, עַתָּה בְּנֵי חוֹרִין.

Ávádim hájínu, átá b'né chorin!

Így történt, hogy rabbi Eliezer, rabbi Jehosua, rabbi Elázár ben Ázárja, rabbi Akiva és rabbi Tarfon B'né Brakban az asztal körül ültek és az Egyiptomból való kivonulásról beszéltek azon az egész éjjelen át, míg tanítványaik nem jöttek és nem szóltak nekik: Mestereink! Elérkezett a reggeli S'má olvasásának ideje.

מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסַבִּין בְּבֵנֵי בְּרַק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

Rabbi Elázár ben Ázárja mondta: Én immár mintegy hetven éves vagyok, de még nem sikerült [a bölcseket meggyőznöm arról], hogy kötelesség az Egyiptomból való kivonulást éjjel is elmondani – amíg Ben Zóma meg nem magyarázta [a Tóra szavaiból a következőképpen]: megmondattott: „Azért, hogy megemlékezzél arról a napról, amelyen kivonultál Egyiptom országából, *életed minden napján*.” (4Mózes 16:3) „Életed napjain” csak a nappalokat jelentené – „életed minden napján” az éjjeleket is jelenti. A bölcsek azonban így magyarázzák: az „életed napjain” jelentené ezt a világot. Az „életed minden napján” magába foglalja a messiási időket is.

אָמַר אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: הֲרִי אֲנִי כְּבֵן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יֵצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלוֹת עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמָא: שֶׁנֶּאמַר, לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם יֵצִיאַתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ – תְּיָמִים, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ – הַלַּיְלוֹת. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ – הָעוֹלָם. הַזֶּה, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ – לְהַבִּיא לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

Áldassék az Isten, áldassék, aki Tórát adott népének, Izraelnek, áldassék!

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם, בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בָּרוּךְ הוּא.

*Báruch Hámákom, báruch hú,
báruch senátán Torá l'ámó
Jiszráél, báruch hú!*

Négyféle gyermekről szól a Tóra: egy okosról, egy gonoszról, egy együgyűről és egy olyanról, aki még kérdezni sem tud.

בְּנֵגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים דִּבְרָה תּוֹרָה. אֶחָד חָכֵם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְשִׂאוֹל.

Mit mond az okos? „Mit jelentenek azok az utasítások, törvények és rendeletek, amelyeket az Örökkévaló megparancsolt nektek?” (5Mózes 6:20) Mondd hát el neki a peszach szabályai szerint [még azt is], hogy a peszacháldozat után nincs utóétel.

חָכֵם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הַעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמְּשֻׁפְטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאֵף אֶתָּה אָמַר לוֹ בְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֵן.

Mit mond a gonosz? „Mire való nektek ez a szertartás?” (2Mózes 12:26) „Nektek”, de nem neki. És mivel kivonta magát a közösségből, megtagadta a lényegét. Vásítsd hát el fogait és mondd azt neki:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לְכֶם? לְכֶם – וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלל בְּפֶרַךְ בָּעֶקֶר. וְאֵף אֶתָּה תִּקְחֶה אֶת שִׁנָּיו וְאָמַר לוֹ:

„Ezért tette ezt velem az Örökkévaló, amikor kivonultam Egyiptomból.” (2Mózes 13:8)
„Velem”, de nem vele. Ha ő ott lett volna, nem lett volna része a megváltásban.

Mit mond az együgyű? „Mi ez?” Neki ezt mond: „Erős kézzel vezetett ki minket az Örökkévaló Egyiptomból.” (2Mózes 13:14)

Aki pedig még kérdezni sem tud, azzal te kezd el a beszélgetést, amint megmondatt: „Beszélj el fiaidnak azon a napon mondván: ez okból cselekedett velem így az Örökkévaló, amikor kivonultam Egyiptomból.” (2Mózes 13:8)

Azt hihetnénk, hogy a hónap (nizán) elsejétől [kell elbeszélni az Egyiptomból való kivonulást] – azért mondja az Írás: „azon a napon”. Ha meg „azon a napon”, akkor azt hihetnénk: még nappal [kell az elbeszélést elkezdni]. Azért mondja az Írás: „ez okból”. Ez okból nem vonatkozhat másra, mint arra az időpontra, amikor a macesz és a keserű zöldség előtted fekszik.

Kezdetben bálványimádók voltak őseink, most azonban Isten kijelölt bennünket szolgálatára, amint az Írás mondja: „És szólt Józsué az egész néphez: Így szólt az Örökkévaló, Izrael Istene: A folyón túl laktak atyáitok ősidóktól fogva, Terach, Ábrahám atyja és Náchor atyja, és idegen isteneket szolgáltak. Ekkor vettem Ábrahám atyátokat a folyón túlról, és végigvezettem őt egész Kánaán országán, és megsokasítottam magzatát, és adtam neki Izsákot. Izsáknak adtam Jákobot és Ézsaut, Ézsauknak adtam Széir hegyét, hogy azt birtokba vegye, Jákob fiai pedig lementek Egyiptomba.” (Józsué 24:2–4)

בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצִאתִי
מִמִּצְרַיִם. לִי – וְלֹא לוֹ. אֵילֹו תִּהְיֶה שָׁם,
לֹא תִּהְיֶה נְגָאֵל.

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת?
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי
מִמִּצְרַיִם, מִבֵּית עֲבָדִים.

וְשִׂיאֵינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל – אֶת פֶּתַח לוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצִאתִי
מִמִּצְרַיִם.

יְכוֹל מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ, תִּלְמוּד לֹמַר בַּיּוֹם
הַהוּא, אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם,
תִּלְמוּד לֹמַר בְּעִבּוֹר זֶה – בְּעִבּוֹר זֶה
לֹא אָמַרְתִּי אֵלָא בְּשַׁעַה שְׂישׁ מִצָּה
וּמְרוֹר מִנְּחִים לְפָנֶיךָ.

מִתְחַלֵּה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשָׁיו קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם
לְעֲבֹדְתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל
כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בְּעֵבֶר הַנְּהַר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם,
תָּרַח אָבִי אֲבִרְהָם וְאָבִי נַחֲוֹר, וַיַּעֲבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וַאֲקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת
אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנְּהַר וְאֹלְךָ אוֹתוֹ בְּכָל
אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבָּה אֶת זָרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ
אֶת יִצְחָק, וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
עֵשָׂו. וְאֶתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שְׁעִיר
לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם.

Áldott, aki megtartja Izráelnek tett ígését, áldott Ő, mert a Szent – legyen áldott! – számbavette a [szolgaság] végét, hogy aszerint cselekedjék, amint megmondotta Ábrahám atyánknak az áldozati darabok közt kötött szövetségben, ahogy az Írás mondja: „És szólt Ábrahámhoz: tudd meg, hogy ivadékaid idegenek lesznek egy országban, amely nem az övék, ahol rabszolgákká teszik őket, és sanyargatni fogják őket négyszáz évig. De azt a népet is, melynek szolgálni fognak, megítélem, azután pedig kivonulnak nagy vagyonnal”. (1Mózes 15:13–14)

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֵּץ, לְעִשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרָעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וַעֲבָדוּם וְעָנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל.

Letakarjuk a maceszt a szédertálon, majd a poharat kézbe véve ezt mondjuk:

És ez [az ígélet] érvényben maradt őseink számára és számunkra. Mert nem csupán egy támadt ellenünk, hogy elpusztítson minket, hanem minden korban ránk támadnak, hogy elpusztítsanak bennünket. De a Szent – legyen áldott! – megment bennünket kezükből.

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבֹּתֵינוּ וְלָנוּ. שְׁלֹא אֶחָד בְּלָבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֵא שְׁבַכְּל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

V'hí seámdá láávo ténu v'lánu. Seló echád bilvád ámád álénu l'cháloténu, elá seb'chol dor vádor omdim álénu l'cháloténu, v'Hákádos Báruch Hu mácilénu mijádám.

Letesszük a poharat, és a maceszról a takarót hátrahajtjuk.

Vedd csak szemügyre, mit akart elkövetni az arámi Lábán atyáink ellen. Míg Fáraó csak a fiúgyermeket sújtotta rendeletével, addig Lábán gyökerestül akart kiirtani mindent, amint az Írás mondja:

צֵא וְלָמַד מֵהַ בְּקֵשׁ לָבָן הָאֲרָמִי לְעִשׂוֹת לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ. שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר אֲלֵא עַל הַזְּכָרִים וְלָבָן בְּקֵשׁ לְעַקֹּר אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר:

„Arámi el akarta veszejtetni atyámat, de az lement Egyiptomba, ott tartózkodott kevés néppel, aztán nagy, hatalmas és nagyszámú néppé lett.” (5Mózes 26:5)

„Lement Egyiptomba” – kényszerűségből, [isteni] szózat folytán. „Ott tartózkodott” – ez arra tanít, hogy Jákob atyánk nem azért ment le, hogy letelepedjék Egyiptomban, hanem csak azért, hogy ott ideiglenesen tartózkodjék, amint írva van: „Szóltak Fáraóhoz: Jöttünk, hogy az országban tartózkodjunk, mert nincs legelő szolgálid nyája számára, mert súlyos az éhínség Kánaán országában, hadd lakjanak tehát szolgálid Gósen földjén.” (1Mózes 47:4)

„Kevés néppel” – amint mondatott: „Hetven személlyel mentek le őseid Egyiptomba, és most olyan számassá tett téged az Örökkévaló, Istened, mint az ég csillagait.” (5Mózes 10:22) „Ott nagy néppé lett” – ez arra tanít, hogy Izráel ott kitűnt jellegével. „Hatalmas” – amint mondatott: „És Izráel gyermekei szaporodtak, hemzsegtek, megsokasodtak, nagyon hatalmassá lettek, és megtelt velük az ország.” (2Mózes 1:7) „És nagyszámú” – amint az írás mondja: „Sok ezerré tettelek, mint a mező növényét, gyarapodtál, nagygyá lettél, gyönyörű díszöltöttél, a melleid domborodtak, hajad megnőtt, de mégis meztelen és csupasz voltál.” (Ezékiel 16:7)

„Rosszul bántak velünk az egyiptomiak, sanyargattak bennünket és nehéz munkát raktak ránk.” (5Mózes 26:6)

אַרְמִי אֶבֶד אָבִי, וַיֵּרֶד
מִצְרַיִם וַיָּגֵר שָׁם בְּמֵתִי
מְעַט, וַיְהִי שָׁם לְגֹי גְדוֹל,
עַצוּם וָרֵב.

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם - אָנוּם עַל פִּי הַדְּבָר.
וַיָּגֵר שָׁם - מְלַמֵּד שְׁלֵא יֵרֵד יַעֲקֹב
אֲבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֱלֵא לְגֹר
שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהוּ, לְגֹר
בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרֻעָה לְצִאֵן
אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ
גִּשְׁן.

בְּמֵתִי מְעַט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשֵׁבַע עֵי
נַפְשׁ יֵרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעַתָּה
שָׁמַךְ יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֵב.
וַיְהִי שָׁם לְגֹי - מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
מְצִינִים שָׁם. גְּדוֹל, עַצוּם - כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא
הָאֶרֶץ אֹתָם. וָרֵב - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
רִבְבָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ, וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלֵי וַתִּבְאֵי בְּעֵדֵי עֲדָיִים, שָׂדֵים
נִכְנְנוּ וּשְׁעָרֶיךָ צִמְחָה, וְאֶת עָרֵם וְעָרֶיךָ.

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם
וַיַּעֲנִנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ
עֲבֹדָה קָשָׁה.

„Rosszul bántak velünk az egyiptomiak” – amint az Írás mondja: „Nosza fogjunk ki rajta, nehogy elsokasodjék, mert különben megeshetik, hogy ha háború tör ki, akkor ő is ellenségeinkhez csatlakozik, ellenünk harcol, aztán elmegy az országból.” (2Mózes 1:10) „Sanyargattak bennünket” – amint az Írás mondja: „Robottiszteket tettek föléljük, hogy nehéz munkával sanyargassák őket, és építettek Fáraónak tárvárosokat, Pitomot és Ráámszészst.” (2Mózes 1:10) „És nehéz munkát raktak ránk” – amint az Írás mondja: „És az egyiptomiak szigorúan dolgoztatták Izráel fiait.” (2Mózes 1:13)

„És kiáltottunk az Örökkévalóhoz, atyáink Istenéhez, és az Örökkévaló meghallgatta szavunkat, látta nyomorúságunkat, szenvedésünket és szorultságunkat. (5Mózes 26:7)

„És kiáltottunk az Örökkévalóhoz, atyáink Istenéhez” – amint az Írás mondja: „Történt abban a hosszú időben, hogy meghalt Egyiptom királya, és Izráel fiai nyögtek a rabság alatt és kiáltottak, és felszállt fohászkodásuk Istenhez a rabság miatt.” (2Mózes 2:23) „És az Örökkévaló meghallgatta szavunkat – amint az Írás mondja: „Meghallotta Isten jajgatásukat, és megemlékezett a szövetségről, amelyet Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal kötött.” (2Mózes 2:23) „Látta nyomorúságunkat” – ez alatt a természetes házasság megszakítása értendő, amint az Írás mondja: „Látta Isten Izráel fiait és tudomást vett Isten.” (2Mózes 2:25) „És szenvedésünket” – ez a fiúgyermekre értendő, amint az Írás mondja: „Minden születendő fiút dobjatok a folyóba, a leányokat azonban mind meghagyhatjátok.” (2Mózes 1:22) „És szorultságunkat” – ez az elnyomást jelenti, amint az Írás mondja: „Láttam a szorongatást, amellyel az egyiptomiak szorongatják őket.” (2Mózes 3:9)

וירעו אתנו המצרים - כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ. ויענינו - כמה שנאמר: וישימו עלי שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסבנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס. ויתנו עלינו עבדה קשה - כמו שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

וּנְצַעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוּ, וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמָלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

וּנְצַעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כמה שנאמר: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים, ויאנהו בני ישראל מן העבודה ויצעקו, ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה. וישמע יי את קלנו - כמה שנאמר: וישמע אלהים את נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו את אברהם, את יצחק ואת יעקב. וירא את ענינו - זו פרישות דרך ארץ, כמה שנאמר: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים. ואת עמלנו - אלו תבנים. כמה שנאמר: כל תבן תילוד היארה תשליכהו וכל תבת תחיון. ואת לחצנו - זו תדחק, כמה שנאמר: וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם.

„Kivezetett bennünket Egyiptomból az Örökkévaló erős kézzel és kinyújtott karral és nagy, félelmetes jelenéssel és jelekkel és csodatettekkel.” (5Mózes 26:8)

וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיָד
חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה,
וּבְמָרָא גָדֹל, וּבְאֵתוֹת
וּבְמִפְתִּיּוֹת.

„Kivezetett bennünket Egyiptomból az Örökkévaló” – nem angyal által, nem szeráf által és nem küldött által, hanem a Szent – áldassék – az ő dicsőségében, saját maga, amint az Írás mondja: „Átvonulok Egyiptom országán ma éjjel és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom országában embertől baromig, és Egyiptom összes istene felett ítéletet tartok én, az Örökkévaló.” (2Mózes 12:12) „Átvonulok Egyiptom országán” – én és nem egy angyal. „És megölök minden elsőszülöttet” – én és nem egy szeráf. „És Egyiptom összes istene felett ítéletet tartok” – én és nem holmi küldött. „Én, az Örökkévaló” – én és senki más.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם - לא על ידי
מַלְאָכָה, ולא על ידי שְׂרָף, ולא על ידי
שְׁלִיחַ, אֱלֹהֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ
וּבְעֶצְמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְרָתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּלִילָהּ הַזֹּאת, וְהַפִּיתִי כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה,
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים.
אֲנִי יי. וְעַבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָהּ
הַזֹּאת - אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ. וְהַפִּיתִי כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שְׂרָף.
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים -
אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ. אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא
אַחֵר.

„Erős kézzel” – ez a dögvész, amint az Írás mondja: „Íme, az Örökkévaló keze rajta lesz jószágodon, amely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész.” (2Mózes 9:3) „És kinyújtott karral” – ez a kard, amint az Írás mondja: „És kardja kivonva a kezében, kinyújtva Jeruzsálem felett.” (1Krónika 21:16)

בְּיָד חֲזָקָה - זוֹ הַדְּבָר, בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:
הִנֵּה יָד יי הַיְהִי בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה,
בַּסּוּסִים, בַּחֲמֹרִים, בַּגְּמָלִים, בַּבָּקָר
וּבַצֹּאן, דָּבָר כְּבֵד מְאֹד. וּבְזֵרַע נְטוּיָה
- זוֹ הַחֶרֶב, בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְחָרְבוּ
שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

„És nagy, félelmetes jelenéssel” – ez az istenség megnyilatkozására vonatkozik, amint az Írás mondja: „Vagy megkísérelte-e tán valamely isten, hogy vegyen magának egy nemzetet a nemzetek közül kísértésekkel, jelekkel és csodatettekkel, háborúval és erős kézzel, kinyújtott karral és nagy, félelmetes jelenésekkel, úgy, ahogy azt az Örökkévaló, Istenetek tette veletek Egyiptomban szemetek láttára?” (5Mózes 4:34) „És jelekkel” – ez a botra utal, amint az Írás mondja: „És vedd a kezedbe ezt a botot, hogy vele tedd a jeleket.” (2Mózes 4:17) „És csodatettekkel” – ez vonatkozik a vérre, amint az Írás mondja: „És csodajeleket teszek az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.” (Joél 3:3)

וּבְמָרָא גָדֹל - זו גְּלוּי שְׂכִינָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: אוּ הַנְּסָה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לֹו גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמַסַּת בְּאֵתַת וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ. וּבְאֵתוֹת - זֶה הַמַּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתוֹת. וּבְמִפְתִּים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה - שְׂפָתַיִם, וּבְזֹרֵעַ נְטוּיָה - שְׂפָתַיִם, וּבְמָרָא גָדֹל - שְׂפָתַיִם, וּבְאֵתוֹת - שְׂפָתַיִם, וּבְמִפְתִּים - שְׂפָתַיִם.

Más magyarázat szerint az „erős kézzel” két csapást jelent, a „kinyújtott karral” szintén kettőt, a „nagy félelmetes jelenéssel” is kettőt, a „jelekkel” is kettőt és a „csodatettekkel” is kettőt.

A tíz csapás felsorolásakor és az azt követő jelszavak említésekor a társaság minden tagja ujját a pohárba mártja, és egy-egy csepp bort kicseppent.

Ez a tíz csapás, amit a Szent – legyen áldott! – az egyiptomiakra hozott Egyiptomban: vér, béka, férgek, vadak, dögvész, kiütés, jégeső, sáska, sötétség, elsőszülöttek halála.

אֵלּוּ עֲשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלּוּ הֵינּוּ: דָּם, צְפִרְדַּע, כְּנָיִם, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בָּרָד, אֲרָבָה, חֲשָׁךְ, מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

Élu eszer mákot sehévi Hákados Báruch Hú ál hámicrim b'Micrájim, v'élú hén:

dám, c'fárdéá, kinim, árov, dever, s'chin, bárád, árbe, chosech, mákát b'chorot.

Rabbi Jehuda a csapások héber neveinek kezdőbetűiből a következő jelszavakat alkotta: d'cách, áadás, b'ácháv.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים: דְּצ"ךְ עַד"שׁ בְּאַח"ב.

Mily sok jót tett velünk az Isten!

בְּמַה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ !

Kámá máálot tovot láMákom álénu!

Ha kivezetett volna bennünket Egyiptomból, és nem tartott volna ítéletet rajtuk – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי הוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, דִּיִּינוּ.

Ha csak rajtuk tartott volna ítéletet, és az isteneiken nem – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, דִּיִּינוּ.

Ha isteneiken ítéletet tartott volna, de nem ölte volna meg elsőszülötteiket – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי עָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, דִּיִּינוּ.

Ha megölte volna elsőszülötteiket, de nem adta volna nekünk vagyonukat – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, דִּיִּינוּ.

Ha nekünk adta volna vagyonukat, de nem hasította volna ketté számunkra a tengert – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, דִּיִּינוּ.

Ha ketté hasította volna számunkra a tengert, és nem vitt volna át bennünket a tengeren száraz lábbal – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה, דִּיִּינוּ.

Ha átvitt volna bennünket a tengeren száraz lábbal, és nem sülyesztette volna belé ellenségeinket – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה וְלֹא שָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ, דִּיִּינוּ.

Ha belesülyesztette volna ellenségeinket, de nem gondoskodott volna szükségleteinkről a pusztában negyven éven át – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי שָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרְבָנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, דִּיִּינוּ.

Ha gondoskodott volna szükségleteinkről a pusztában negyven éven át, de nem táplált volna bennünket mannával – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי סָפַק צָרְבָנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֵאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן, דִּיִּינוּ.

Ha mannával táplált volna bennünket, de nem adta volna nekünk a szombatot – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי הֵאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, דִּיִּינוּ.

Ha nekünk adta volna a szombatot, de nem hozott volna bennünket a Szináj hegyéhez – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרַבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, דִּיִּינוּ.

Ha elhozott volna bennünket a Szináj hegyéhez, de nem adta volna nekünk a Tórát – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי קָרַבָנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דִּיִּינוּ.

Ha nekünk adta volna a Tórát, de nem vitt volna be minket Izrael országába – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דִּיִּינוּ.

Ha bevitt volna minket Izrael országába, de nem építette volna fel a Szentélyt – az is elég lett volna nekünk.

אֱלֹהֵי הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּהִירָה, דִּיִּינוּ.

Ilu hociánú miMicrájim v'lo ászá báhem sfátim – dájénu.
 Ilu ászá báhem sfátim v'lo ászá vélohéhem – dájénu.
 Ilu ászá vélohéhem v'lo hárág et b'choréhem – dájénu.
 Ilu hárág et b'choréhem v'lo nátán lánu et mámonám – dájénu.
 Ilu nátán lánu et mámonám v'lo kára lánu et hájám – dájénu.
 Ilu kára lánu et hájám v'lo heeviránu b'tochó bechárává – dájénu.
 Ilu heeviránu b'tochó bechárává v'lo siká cárénu b'tochó – dájénu.
 Ilu siká cárénu b'tochó v'lo szipék cárkénu bámidbár árbáim sáná – dájénu.
 Ilu szipék cárkénu bámidbár árbáim sáná v'lo heechilánu et hámán – dájénu.
 Ilu heechilánu et hámán v'lo nátán lánu et hásábát – dájénu.
 Ilu nátán lánu et hásábát v'lo kérvánu lifné hár Szináj – dájénu.
 Ilu kérvánu lifné hár Szináj v'lo nátán lánu et hátorá– dájénu.
 Ilu nátán lánu et hátorá v'lo hichnizánu l'erec Jiszráél – dájénu.
 Ilu hichnizánu l'erec Jiszráél v'lo váná lánu et bét háb'chirá – dájénu.

Annál nagyobb tehát az a jóság, amelyben Isten részesített bennünket, mert kihozott minket Egyiptomból, és ítéletet tartott rajtuk és isteneiken, és megölte elsőszülötteiket, nekünk adta vagyonukat, és ketté hasította számunkra a tengert, átvitt bennünket a tengeren száraz lábbal, ellenségeinket pedig elsüllyesztette. Gondoskodott szükségleteinkről a pusztában negyven éven át, és mannával táplált bennünket. Nekünk adta a szombatot, elhozott bennünket a Szináj hegyéhez, és nekünk adta a Tórát. Bevitt minket Izrael országába, és felépítette számunkra a Szentélyt, hogy engesztelést nyerjünk minden bűnünkre.

עַל אַחַת, כְּמָה וּכְמָה, מִזֹּכֶה כְּפֹלֶה וּמִכְפֹּלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ: שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בְּהֵם שְׁפָטִים, וְעָשָׂה בְּאַלְהֵיהֶם, וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהֵעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֻרְבָּה, וְשָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ, וְסָפַק צָרְכָנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהֵאֱכִילָנוּ אֶת הַפֶּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, וְקָרְבָנוּ לְפָנֵי הָרַ סִינַי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהַכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

Rábán Gámliél mondta: Aki nem magyarázza meg peszachkor e három dolgot, az nem tett elegett kötelességének; ezek pedig: peszach, macesz és maror.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא יָדָיו חוֹבְתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח, מַצָּה, וּמָרוֹר.

A peszach- (azaz elkerülési) áldozat, amelyet őseink ettek azokban az időkben, amikor még állt a Szentély, mit jelent? – Azt, hogy a Szent – legyen áldott! – elkerülte Egyiptomban őseink házait, amint az Írás mondja: „És mondjátok: peszach-áldozat az Örökkévaló tiszteletére, mivel elkerülte Izrael fiainak házait Egyiptomban, amikor sújtotta Egyiptomot, a mi házainkat pedig megmentette. És meghajolt a nép, és leborult.” (2Mózes 12:27)

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנָה שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זִכַּח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל. וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

A széder vezetője rámutat a maceszra, és ezt mondja:

Ezt a maceszt miért esszük? – Mert nem volt őseink kovászának elég ideje, hogy megkeljen, amikor minden Királyok Királya, a Szent – legyen áldott! – már megjelent nekik és megváltotta őket, amint az Írás mondja: „És megsütötték a tésztát, amelyet kivittek Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg, mivelhogy kiűzettek Egyiptomból, és nem késlekedhettek, és még útravalót sem készíthettek maguknak.” (2Mózes 12:39)

מַצֵּה זוֹ שֶׁאֵנּוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנֶאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גֵרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמְהוּ, וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

A széder vezetője rámutat a keserűgyökérre, és ezt mondja:

Miért esszük ezt a keserűgyökeret? – Mert az egyiptomiak megkeserítették őseink életét Egyiptomban, amint az Írás mondja: „Megkeserítették életüket kemény munkával, agyagból való téglavetéssel és mindenféle mezei munkával. Minden munkát rabszolgamódon végeztettek velük.” (2Mózes 1:14)

מָרֹר זֶה שֶׁאֵנּוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה? עַל שׁוֹם שֶׁמָּרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים וּבְכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עַבְדָּתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֹךְ.

Minden korban köteles az ember magát úgy tekinteni, mintha ő maga ment volna ki Egyiptomból, amint az Írás mondja: „Beszél el fiaidnak azon a napon, mondván: Ezért tette ezt velem az Örökkévaló, amikor kivonultam Egyiptomból.” (2Mózes 13:8) Nem csak őseinket váltotta meg a Szent – legyen áldott! –, hanem bennünket is megváltott velük együtt, amint az Írás mondja: „És minket kivezetett onnan, hogy ide hozzon, és nekünk adja az országot, melyről megesküdött őseinknek.” (5Mózes 6:23)

בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרַאֲוֹת אֶת
עַצְמוֹ בְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלָכַד גָּאֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֱלֹהֵי אִמֵּנוּ
גָּאֵל עַמֵּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא
מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ, לְתֵת לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּנוּ.

Minden nemzedékben kötelesek vagyunk úgy tekinteni magunkra, mintha mi magunk vonultunk volna ki Egyiptomból.

בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּיבִים אָנוּ
לְרַאֲוֹת אֶת עַצְמֵנוּ בְּאֵלוֹ
יֵצֵאוּ מִמִּצְרַיִם.

B'chol dor vador chájávim ánu lirot et ácménu k'ilu jácánu miMicrájim.

A maceszt betakarjuk, és a poharat kézbe véve ezt mondjuk:

Ezért kötelesek vagyunk hálát adni Istennek, dicsérni, dicsőíteni, magasztalni, hódolattal illetni, áldani, felmagasztalni és megénekelni őt, aki őseinkkel és velünk e csodákat művelte. Kivezetett minket szolgaságból szabadságra, bánatból öröme, gyászból ünnepre, sötétségből nagy világosságra, rabszolgaságból megváltásra. Mondjunk tehát tiszteletére új dalt: hallelúja!

לְפִיכֶן אֲנַחְנוּ חַיֵּיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל,
לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְתַדָּר, לְבָרֵךְ,
לְעֹלֵה וּלְקַלֵּם לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְוֹתֵינוּ
וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֵּי: הוֹצִיאָנוּ
מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה,
וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוּלָה,
וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה
חֲדָשָׁה: הַלְּלוּהָ.

Letesszük a poharat és kitakarjuk a maceszt.

113. zsoltár

Halleluja! Dicsérjétek az Örökkévalót, szolgálói, dicsérjétek az Örökkévaló nevét! Legyen áldott az Örökkévaló neve mostantól mindörökké. Kelettől nyugatig dicsértetik az Ő neve. Magasztos minden népek fölött az Örökkévaló, az egeknek fölötte van az Ő dicsősége. Ki olyan, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, ki a magasban lakik, ki mélyen letekint az égben és a földön? Fölemeli a porból a szegényt, s kihúzza a sárból a szűkölködőt, hogy nagyok mellé ültesse, nemesei mellé, benépesíti a magtalan házat, hogy az anya gyermekei között vigadjon. Halleluja!

תהלים קי"ג

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי.
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יי.
רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לְשָׁבֶת,
הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ?
מִקִּימֵי מַעַרְבַּר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יְרִים
אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, אִם הַבְּנִים
שִׁמְחָה. הַלְלוּיָהּ.

*Hál'lúJáh. Hál'lú avdé Ádonáj. Hál'lú et-sém Ádonáj.
J'hí sém Ádonáj m'vorách méátá v'ád olám.
Mimizrách semes ád m'voó m'hullál sém Ádonáj.
Rám ál-kol-gojím, Ádonáj ál hásámájim k'vodó.
Mi káÁdonáj Elohénu hámgábihi lásávet,
Hámáspilí lirot básámájim uváárec,
M'kimí méáfár dál méáspot járím evjon,
L'hosiví im-n'divim im n'divé ámó,
Mosiví ákeret hábájit ém-hábánim sz'méché. Hál'luJáh.*

114. zsoltár

Mikor Izrael kivonult Egyiptomból, Jákob nemzetsége a barbár nép közül, Jehuda lett szentsége, Izrael birodalma. Láta a tenger, s odébb állott, a Jordán meghátrált, a hegyek ugrándoztak mint kosok, a bércek mint bárányok.

Mi lelt, tenger, hogy odébb állsz? Téged, Jordán, hogy hátrálsz? Titeket, hegyek, hogy mint kosok ugrándoztok, bércek mint bárányok? Rengj, föld, az Örökkévaló előtt, Jákob Istene előtt, aki a sziklát tóvá, a követ vízforrássá változtatja!

תהלים קי"ד

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעֹז,
הִיָּתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו.
תִּים רָאָה וַיִּנָּם, תִּירְדֵן יִסַּב לְאַחֹר.
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן.
כֹּה לָךְ תִּים כִּי תִנּוּם, תִּירְדֵן תִּסַּב לְאַחֹר,
הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן.
מִלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלְפָּנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הַהֲפָכֵי הַצּוֹר אַגָּם מוֹם, הַחֲלֵמִישׁ לְמַעֲיָנוּ
מִים.

*B'cét Jiszráél miMicrájim bét Jáákov méám loéz
Hájtá J'hudá l'kodsó, Jiszráél máms'lotáv.
Hájám ráá vájánosz, háJárdén jiszov l'áchor,
Hehárim rákdu ch'élim g'váot kivné-con.
Má l'chá hájám ki tánusz, háJárdén tiszov l'áchor,
Hehárim tirk'du ch'élim, g'váot kiv'né-con.
Milifné Ádon chuli árec, milifné eloáh Jáákov,
Háhofchi hácúr ágám-májim, chálámis l'májno-májim.*

Betakarjuk a maceszt, és pohárral a kézben mondjuk a következő áldást:

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, világ királya, aki minket és őseinket kiváltottál Egyiptomból, és megengedted, hogy megérjük ezt az estét, hogy maceszt és keserűgyökeret együnk. Engedj, Örökkévaló Istenünk és atyáink Istene, békében megérnünk más jövődő ünnepeket és zarándokünnepeket, örülve városod felépülésének és örvendve, hogy szolgálhatunk téged. Dallal adunk neked hálát, hogy megváltottál minket és fölszabadítottad lelkünket. Áldassál, Örökkévaló, Izráel megváltója.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר גָּאָלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעָנוּ לְלֵילָה הַזֶּה לְאֵכָל
בּו מִצֵּה וּמְרוֹר. בֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ יַגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים
אַחֵרִים תְּבֵאִים לְקִרְאֵתָנוּ לְשָׁלוֹם,
שְׂמֵחִים בְּבִגְדֵי עֵרֶךְ וְשֵׁשִׁים בְּעִבּוֹדְתֶךָ.
נִזְדָּה לָךְ שִׁיר חֹדֶשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל
יִשְׂרָאֵל.**

Báruch Átá Ádonáj, Elohénu, melech háolám, áser g'álánu v'gáál et ávoténu miMicrájim, v'higijánu lálájlá háze leechol bó mácá umáror. Kén Ádonáj Elohénu v'Élohé ávoténu jágiénu l'moádim v'lirgálim áchérím hábáim likráténu l'sáalom, sz'méchim b'binján irechá v'szászim báávodatechá. Node l'chá sir chádás ál g'uláténu v'ál p'dut náfsénu. Báruch Átá Ádonáj, gáál Jiszráél.

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a szőlőtő gyümölcsének teremtője.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.**

Báruch átá Ádonáj, Elohénu melech háolám, boré p'ri hágáfen.

Balra dőlve kiisszuk a pohár tartalmának nagyobb részét.

רְחִצָּה

KÉZMOSÁS ÉTKEZÉS ELŐTT

Az étkezés előtti kézmosásra a következő áldást mondjuk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki megszentelt minket parancsolataival és meghagyta nekünk, hogy kezét mossunk.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת
יָדַיִם.

Báruch atá Adonáj, Elohénu melech háolám, áser kidsánú b'micvotáv v'civánú ál n'tilát jádájim.

מוֹצֵיאַת מַצָּה

ÁLDÁS A MACESZRA

A két egész maceszra a következő áldást mondjuk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki kenyeret ad a földből.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמוֹצֵיאַת לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

Báruch atá Adonáj, Elohénu melech háolám, hámóci lechem min háárec.

Ezután megtörjük a felső maceszt, és ezt mondjuk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki megszentelt minket parancsolataival és meghagyta nekünk, hogy maceszt együnk.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת
מַצָּה.

Báruch atá Adonáj, Elohénu melech háolám, áser kidsánú b'micvotáv v'civánú ál áchilát mácá.

Letörünk egy-egy darabot a felső és a középső maceszból, és balra dőlve megesszük.

מָרוֹר

KESERŰGYÖKÉR

A keserűgyökeret (tormát) belemártjuk a charószetbe, és mielőtt elfogyasztanánk, a következő áldást mondjuk:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki megszentelt minket parancsolataival és meghagyta nekünk, hogy keserűgyökeret együnk.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.

Báruch átá Adonáj, Elohénu melech háolám, áser kidsánú b'micvotáv v'civánú ál áchilát máror.

A keserűgyökér evése közben nem támaszkodunk.

כּוֹרֵךְ

A KESERŰGYÖKÉR ÉS A MACESZ EGYÜTT EVÉSE

A legelső maceszból letörünk két darabot, és közéjük keserűgyökeret teszünk. Mielőtt elfogyasztanánk, a széder vezetője ezt mondja:

A Szentély emlékére Hillél szerint! Így tett Hillél abban az időben, amikor még állt a Szentély: a keserűgyökeret két macesz közé tette, és a kettőt együtt ette, hogy teljesítse azt, amit az Írás mond: „Kovásztalan kenyérral és keserűgyökérrel együtt egyék azt [ti. a peszach-áldozat húsát].” (4Mózes 9:11)

זָכֹר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלֵּל. בֵּן עָשָׂה הִלֵּל בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיִים: הָיָה כּוֹרֵךְ מִצָּה וּמָרוֹר וְאוֹכֵל בִּיחָד, לְקָיִים מָה שֶׁנֶּאֱמָר: עַל מִצְוֹת וּמְרָרִים יֵאָכְלֶהּ.

שֶׁלֶחַן עוֹרֵךְ

LAKOMA

Az ünnepi vacsorát hagyományosan a keménytojás evésével kezdjük.

צפון

AZ AFIKÓMÁN MEGKERESÉSE ÉS MEGEVÉSE

Az étkezés után a gyerekek megkeresik az elrejtett fél macszt, az afikómánt, és – mintegy utóételként – mindenki eszik belőle egy darabot.

בֵּרַךְ

EVÉS UTÁNI ÁLDÁS

Kitöltjük a harmadik pohár bort, aztán elmondjuk az étkezés utáni áldást:

126. zsoltár

Zarándokének. Mikor visszahozta az Örökkévaló Cijón száműzötteit, azt hittük, álmodunk. Akkor megtelt szánk nevetéssel, nyelvünk ujjongással. Akkor így beszéltek más népeknél: „Bizony nagyot tett ezekkel az Örökkévaló!” Nagyot is tett velünk az Örökkévaló, azért örülünk. Hozd vissza száműzötteinket, Örökkévaló, mint (vizet) a negevi vízmosásokba! Akik könnyezve vetettek, vígan aratnak majd; ki sírva járt-kelt míg vetőmagvát hordozta, ujjongva jön majd, midőn kévéit betakarítja!

תהלים קב"ו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: בְּשׁוּב יי אֶת שְׁיֵבֶת
צִיּוֹן הָיִינוּ בְּחֹלְמִים. אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק
פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם:
הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הִגְדִּיל יי
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוֹבָה
יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנֶגֶב.
הַזֵּרְעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.
הַלֹּדֶף יִלֵּךְ וּבִכְהָ נִשְׂא מְשֻׁךְ הַזֵּרַע,
בֹּא יִבֵּא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֹתָיו.

Sír hámaálot b'súv Ádonáj et sivá Cijón, hájínú k'cholmím. Áz jimálé sz'chok pínú ulsonénú riná, áz jomrú vágojím higdíl Ádonáj láászot ím éle. Higdil Ádonáj láászot imánú, hájínú sz'méchím. Súvá Ádonáj et s'viténú kááfíkim bánegev. Házorim b'dimá b'riná jikcorú. Háloch jéléch uváchó noszé mesech házará bó jávó v'riná noszé álumotáv.

Áldásvezető:

Barátaim, mondjunk áldást!
Chávéráj n'váréch!

חֲבֵרֵי נְבָרָךְ:

A közösség, majd az áldásvezető:

Áldassék az Örökkévaló neve mindörökké!
J'hí sém Ádonáj m'vorách méátá v'ád olám!

יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Áldásvezető:

Barátaim, engedelmezzél: Áldjuk Istenünket,
akiéből ettünk!

בְּרֵשׁוֹת חֲבֵרֵי נְבָרָךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ
מִשְׁלֹ:

Birsut chávéráj n'váréch Elohénú seáchálnu miseló!

A közösség, majd az áldásvezető:

Áldott Istenünk, akinek kenyeréből ettünk és
jóságából élünk!

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ
חַיֵּינוּ:

Báruch Elohénú seáchálnú miseló uvtuvó chájínú!

Együtt:

Áldassék, és áldott a neve!
Báruch hú uváruch s'mó!

בָּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, aki jóságában szívesen, szeretettel és irgalommal táplálja az egész világot! Ő ad kenyeret minden élőlénynek, mert örök a szeretete. Nagy jóságában sohasem szűkölködtünk, továbbra se szűkölködjünk eledelben nagy neve kedvéért, mert Ő az Isten, aki mindenkit táplál és ellát, aki mindenkivel jót tesz, gondoskodik táplálékról minden lénynek, amelyet teremtett! Áldassál, Örökkévaló, aki mindenkit táplál!

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָהֶם לֶכֶל בְּשֵׁר כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא
חֶסֶר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּה לְעוֹלָם
וְעַד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן
וּמִפְרָגִים לְכָל וּמִטֵּיב לְכָל, וּמִכֵּין מִזֶּה
לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַזֶּה אֶת הַכֹּל.

Báruch átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, cházán et háolám kuló b'tuvó b'chén b'cheszed uvráchámím, hú notén lechem l'chol bászár, kí l'olám chászdo. Uvtuvó hágádol támíd lo chászár lánú v'ál jechszár lánú mázon l'olám váed, báávur smó hágádol, kí hú Él zán umfárnész lákol umétív lákol uméchin mázon l'chol b'rivotáv áser bárá. Báruch átá Ádonáj cházán et hákol.

Amint az Írás mondja: „Enni fogsz, míg jóllaksz, aztán áldd Örök Istenedet azért a szép országért, melyet neked adott!” Áldassál, Örökkévaló, az országért és az eledeleért.

בְּכַתּוּב: וְאַכְלֵתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת
” אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
לְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ” עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמְּזֹזָן.

Kákátúv: v'ácháltá v'szavátá úvéráchtá et Ádonáj Elohechá ál háárec hátová áser nátán lách. Báruch átá Ádonáj ál háárec v'ál hámazon.

Mihamarabb, még napjainkban építsd újjá Jeruzsálem szent városát! Áldassál, Örökkévaló, aki irgalmában felépíti Jeruzsálemet. Ámen!

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ” בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו
יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

Uvné Jerusálájim ír hákodes bimhérá v'jáménú. Báruch átá Ádonáj boné v'ráchámáv Jerusálájim. Ámen.

Ő, az Irgalmas uralkodjék fölöttünk örökké.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

Ő, az Irgalmas legyen áldott az égben és a földön.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ő, az Irgalmas áldja meg bőséggel ezt a házat és ezt az asztalt, amelynél ettünk!

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרִכָּה מְרֻבָּה
בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֻחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו.

Ő, az Irgalmas küldje el hozzánk a boldog emlékezetű Élijáhú prófétát, hogy jó híreket, segítséget és vigaszt hirdessen nekünk!

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא
זְכוּר לְטוֹב וַיְבַשֶּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת
יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

Háráchámán hú jimloch álénú l'olám váed.

Háráchámán hú jítbárách básámájim uváárec.

Háráchámán hú jislách lánú bráchá m'rubá bábájit háze v'ál sulchán ze seáchálnú áláv.

Háráchámán hú jislách lánú et Élijáhú hánáví záchur látov vívászer lánú b'szorot tovot j'suot v'nechámot.

Szombaton:

Ő, az Irgalmas adja, hogy megérjük a végtelen szombati nyugalom napját az örök életben!

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת
וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

Háráchámán hú jánchilénú jom sekuló Sábát umnuchá l'chájé háolámim.

Ő, aki békét teremt legfenntebb, adjon békét nekünk és egész Izraelnek, és mondjátok rá: Ámen!

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ: אָמֵן.

Osze sálom bimromáv hú jáásze sálom álénú v'ál kol Jiszráél, v'imrú ámén.

Az Örökkévaló adjon erőt Izraelnek! Az Örökkévaló áldja meg népét békességgel!

” עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יִי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

Ádonáj oz l'ámó jitén, Ádonáj j'várech et ámó vásáalom.

Áldást mondunk a harmadik pohár borra:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ királya, a szőlőtő gyümölcsének teremtője.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן.

Báruch Atá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré p'rí hágáfen.

Balra dölve iszunk a borból.

Kitárjuk az ajtót, majd ezt mondjuk:

Öntsd ki haragodat azokra a népekre, amelyek nem ismernek el Téged, és azokra a birodalmakra, amelyek nevedet nem hirdetik; mert elemésztették Jákobot és hajlékát elpusztították (Zsoltár 79:6,7). Öntsd ki rájuk indulatodat és fellobbant haragod érje utól őket (Zsoltár 69:25). Üldözd haragodban és írtsd ki őket az Örökkévaló ege alól (Siralmak 3:66).

שָׁפֵךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת
יַעֲקֹב וְאֶת נְיֹהוּ הַשִּׁמּוֹן. שָׁפֵךְ
עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפֶּיךָ
יִשִּׁיגֵם. תִּרְדֹּף בְּאַף וְתִשְׁמִידֵם
מִתַּחַת שָׁמַי יי.

S'foch chámátchá el-hágojim áser ló j'dáúchá v'ál-mámláchoť áser b'simchá ló káráú; ki áchál et-Jáákov v'et-návéhú hésámú. S'foch-áléhem záámechá váchárón áp'chá jászigém. Tirdof b'áf v'tásmidém mitáchát s'mé Ádonáj.

Alternatív ima a *S'foch chámátchá* témájára

...שפך

Öntsd ki haragodat azokra az antiszemita és rasszista személyekre, akik nem hajlandók elfordulni az erőszaktól, akik nem akarnak visszatérni a fanatizmus útjáról.

...שפך

Tölts belénk – jóérzésű zsidókba és nem-zsidókba egyaránt – bátorságot, hogy ne maradjunk csendben a növekvő antiszemitizmus és rasszizmus megnyilvánulásaiával szemben, hogy merjünk jogosan haragudni és haragunknak hangot adni.

...שפך

Tölts el minket értelemmel és belátással, hogy megtaláljuk a gyűlölet elleni hatékony cselekedetek eszközeit.

...שפך

Töltsd belénk azt a szándékot, hogy meg akarjuk ismertetni magunkat, a zsidóság valós értékeit nem-zsidó embertársainkkal. Segíts abban, hogy kölcsönösen nyitottá váljunk egymás elfogadására, hogy a felnövekvő, új nemzedékekben már ki se alakuljon az antiszemitizmus érzése.

...שפך

Árassz el mindannyiunkat erővel és bölcsességgel, hogy beteljesíthessük bölcseink mondását: „Aki békét teremt, az Isten partnerévé válik.”

Kitöltjük a negyedik pohár bort, és dallal várjuk Élijáhu prófétát és Mirjám prófétanőt:

Illés a próféta,
Illés a tiszbéi,
Illés a Gileád törzséből való
jöjjön el hozzánk mielőbb
a fölkonttel, Dávid fiával!

אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיאַ
אֱלֹהֵינוּ הַתְּשֻׁבִי
אֱלֹהֵינוּ הַגְּלָעָדִי
בְּמַהֲרָה יָבֵא אֱלֵינוּ
עִם מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד.

*Élijáhu hánávi,
Élijáhu hátisbi,
Élijáhu hágiládi
bimhéra jávó élenu
im mássiách ben Dávid.*

Mirjám, a prófétanő,
 csupa fenség, csupa dal,
 velünk táncolja
 az örökkévalóság dalát.
 Mirjámmal együtt táncolunk,
 hogy gyógyítsuk a világot.
 Jöjjön el mielőbb,
 s hozza el a megváltás forrásvizét!

מִרְיָם הַנְּבִיאָה
 עוֹ וְזִמְרָה בְּיָדָהּ
 מִרְיָם תִּרְקֹד אֶתְנֵנוּ
 לְהַגְדִּיל זְמֵרַת עוֹלָם
 מִרְיָם תִּרְקֹד אֶתְנֵנוּ
 לְתַקֵּן אֶת־הָעוֹלָם:
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 הִיא תְּבִיאֵנוּ אֶל מֵי הַיְשׁוּעָה:

*Mirjám hán'viá
 oz v'zimrá b'jádá.
 Mirjám tirkod itánu l'hágdil zimrát olám,
 Mirjám tirkod itánu l'tákén et-háolám.
 Bimhéra v'jáménu hi t'viénu el mé hájsuá.*

Becsukjuk az ajtót.

הַלֵּל

DICSŐÍTŐ ZSOLTÁROK

115. zsoltár

Ne nekünk, Örökkévaló, ne nekünk, hanem Nevednek szerezz tiszteletet szeretetteddel és hűségeddel! Miért járjon a szó a népek között: „Hol van az ő istenük?” Hisz Istenünk az égben megtesz mindent, amit akar. Az ő bálványaik meg ezüstből, aranyból vannak, emberi kéz művei. Szájuk van, de nem beszélnek, szemük van, de nem látnak, fülük van, de nem hallanak, orruk, de nem szagolnak, kezük, de nem tapintanak, lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon. Amilyenek ők, olyanok lesznek készítőik s mindenki, aki bennük bízik. Izrael, te csak bízz az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő! Áron háza, bízz az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő! Istenfélők, bízzatok az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő!

תהלים קי"ה
 לֹא לָנוּ יי, לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ יְהוָה
 כְּבוֹד, עַל חַסְדֶּךָ, עַל אֱמֻנָתְךָ. לָמָּה
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם?
 וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמּוֹם, כֹּל אֲשֶׁר הִפִּין עָשָׂה.
 עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדַי אֲדָם.
 פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
 יִרְאוּ. אֲזַנָּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם
 וְלֹא יִרְיחוּן. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן, רַגְלֵיהֶם
 וְלֹא יִתְלַכּוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרּוֹנִם. כְּמוֹתֵם
 יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם.
 יִשְׂרָאֵל בָּטַח בֵּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְדָּם הוּא.
 בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בֵּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְדָּם
 הוּא. יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בֵּיהוָה, עֲזָרָם
 וּמִגְדָּם הוּא.

Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáld minket, megáldja Izrael házát, megáldja Áron házát, megáldja az istenfélők apraját-nagyját. Szaporítson meg titeket az Örökkévaló, titeket és gyermekeiteket! Szálljon rátok áldás az Örökkévalótól, az ég és a föld alkotójától! Az ég az Örökkévaló ege, de a földet az embereknek adta. Nem a halottak dicsérik az Örökkévalót, s nem is azok, akik a csend honába tértek, hanem mi áldjuk Jáht most és mindörökké. Dicsérjétek Jáht!

116. zsoltár

Szeretem az Örökkévalót, mert meghallja hangomat, könyörgésemet; mivel felém fordította fülét, hozzá fordulok, míg csak élek. Rám fonódtak már a halál kötelékei, síri szorongás fogott el, csak bajt és bánatot láttam. Ilyenkor az Örökkévaló Nevét szólítom: Örökkévaló, kérlek, mentsd meg életemet! Kegyes az Örökkévaló, és igazságos, irgalmas a mi Istenünk. Az Örökkévaló vigyáz az egyszerű emberekre: ha elesett vagyok is, megsegít. Lelkem, nyugovóra térhetsz, mert az Örökkévaló jót tesz veled! Mert megmentetted lelkemet a haláltól, szememet a könnyektől, lábamat a bukástól, az Örökkévaló színe előtt járhatok az élők világában. Hitttem akkor is, mikor azt mondtam: igen nyomorult vagyok; azt mondtam elhamarkodottan: minden ember hazug.

Mivel tudom viszonzni az Örökkévalónak mindazt a jót, amit tett velem? Hadd emeljem poharam a szabadulásra, az Örökkévaló nevét idézve! Fogadalmaimat is teljesítem, amelyeket az Örökkévalónak tettem egész népe színe előtt. Nehéz az Örökkévalónak elviselnie hívei halálát. Kérlek, Örökkévaló, mert szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálód fia: oldd le bilincseimet, én meg hálaáldozatot hozok neked, Örökkévaló, Nevedet idézve! Hadd teljesítem az Örökkévalónak tett fogadalmaimat egész népe színe előtt, az Örökkévaló Hajlékának udvaraiban, Jeruzsálem térségében! Dicsérjétek Jáht!

” זָכַרְנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן, יְבָרֵךְ יְרֵאֵי יי,
הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסַּף יי עֲלֵיכֶם,
עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם ליי,
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם ליי
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם. לֹא הַפְּתִים
יִתְלַחֲוּהָ וְלֹא כָּל יַרְדֵי דוּמָה. וְאַנְחָנוּ
נְבָרֵךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְּלוּיָהּ.

תהלים קי"ו

אֶתְהַבְּתִי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי,
תַּחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא.
אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוּל
מִצְאוּנָי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם יי
אֶקְרָא: אֲנִי יי מִלְּטָה נַפְשִׁי! חֲנוּן יי
וְצַדִּיק, וְאַלְהֵינוּ מְרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים
יי, דִּלְתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי
לְמִנוּחֵיכִי, כִּי יי נִמְלַע עֲלֵיכִי. כִּי חִלְצָתָ
נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת
רַגְלֵי מִדְּחַי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים. הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי
מְאֹד. אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי: כָּל הָאָדָם
כִּזְבֹּ.

מָה אֲשִׁיב ליי כָּל תַּגְּמוּלוֹתַי עָלַי. כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשֵׁא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא. נְדָרֵי ליי
אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. יִקַּר בְּעֵינַי
יי הַמְּוֹתָה לְחַסִּידָיו. אֲנִי יי כִּי אֲנִי
עַבְדְּךָ, אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אִמְתְּךָ, פִּתְחָתָ
לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תּוֹדָה וּבִשְׁם יי
אֶקְרָא. נְדָרֵי ליי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכָל
עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בֵּית יי, בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלַיִם. הַלְּלוּיָהּ.

117. zsoltár

Dicséritek az Örökkévalót, ti nemzetek mind, magasztaljátok őt, ti népek mind! Mert hatalmas rajtunk az Ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Hallelúja!

תהלים קי"ז

הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל
הָאֲמִיּוֹת. כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ, וְאַמֶּת יי
לְעוֹלָם. הִלְלוּהוּ.

*Hál'lú et Ádonáj kol gojím, sábcuhú kol háumim.
Ki gávár álenu chászdó veemet Ádonáj l'olám. Hál'lúJáh.*

118. zsoltár

Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jó, mert szeretete örök! Mondja Izrael is: mert szeretete örök! Mondja Áron háza is: mert szeretete örök! Mondják az istenfélők is: mert szeretete örök!

תהלים קי"ח

הוֹדוּ ליי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

*Hodú l'Ádonáj ki tov, ki l'olám chászdó.
Jomár ná Jiszraél, ki l'olám chászdó.
Jomrú ná bét Áháron, ki l'olám chászdó.
Jomrú ná jiré Ádonáj, ki l'olám chászdó.*

A szorultságból szólítottam Istent, meghallgatott engem, és szabadságra helyezett. Az Örökkévaló velem van, nem félek – ember mit tehet nekem? Az Örökkévaló velem van, segítőim között, nyugodtan nézhetem hát gyűlölőimet. Jobb az Örökkévalónál keresni oltalmat, mint a nemesekben bízni. Mind a népek körülvettek – az Örökkévaló nevében bizony összetiprom őket. Körülvettek, körül is fogtak – az Örökkévaló nevében bizony összetiprom őket. Körülrajzottak, mint a méhek – lelohadtak, mint a tövis tüze – de az Örökkévaló nevében bizony letiprom őket. Taszítva taszítottál engem, hogy elessem, és mégis, te, Örökkévaló, megsegítettél. Dicsőségem és dalom az Isten, mert megsegített engem. Újongás és hála hangja hallatszik az igazak sátraiban: az Örökkévaló jobbjá győzelmet szerez, az Örökkévaló jobbjá fölemel, az Örökkévaló jobbjá győzelmet szerez. Nem halok meg, hanem élni fogok, és elbeszélésem Isten tetteit. Fenyítve megfenyített engem Isten, de a halálnak nem adott oda.

מִן הַמִּצָּר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְחַב
יְהוָה. יי לֹא אֵירָא – מַה יַּעֲשֶׂה לִי
אָדָם? יי לֹא בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי.
טוֹב לְחַסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם. טוֹב
לְחַסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּנְדִיבִים. כָּל גּוֹיִם
סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי גַם
סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי
בְּדַבְרֵים, דַּעְכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי
כִּי אֲמִילָם. דָּחַח דְּחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וַיִּי
עֲזָרְנִי. עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים: יִמִּין
יי עֲשֶׂה חַיִל, יִמִּין יי רוֹמְמָה, יִמִּין יי
עֲשֶׂה חַיִל. לֹא אָמוֹת כִּי אֶחְיֶה, וְאֶסְפָּר
מִעֲשֵׂי יְהוָה. יִסַּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא
נִתְּנָנִי.

Nyissátok meg előttem az igazság kapuit,
hadd menjek be rajtuk, hogy hálát adjak
Jáhnak! Ez az kapu az Örökkévalóé, igazak
mennek be rajta.

פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה, אֲבֹא בָם,
אֲזַדְּהָ יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, צְדִיקִים
יָבֹאוּ בוֹ.

Pitchú-li sáaré cedek, ávo vám ode Jáh. Ze hásaár l'Ádonáj, cádikim jávouú vo.

Hadd adjak hálát neked, mert meghallgattál
és segítségemre keltél! A kő, melyet az
építők megvetettek, sarokkővé lett. Az
Örökkévalótól származik ez, csodálatosnak
tűnik szemünkben. Az Örökkévaló adta
nekünk ezt a napot: vigadjunk és örvendjünk
benne!

אֲזַדְּךָ בִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֲבֹן מֵאִסוֹ הַבִּזְנוֹיִם הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת
בְּעֵינֵינוּ.
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

*Od'chá ki ánitáni, vát'hi li lisuá.
Even máaszú hábonim hájtá l'ros piná.
Méét Ádonáj hájtá zot, hi nipláot b'énénú.
Ze hájom ászá Ádonáj, nágilá v'niszm'chá vo.*

Kérünk, Örökkévaló, segíts meg!
Kérünk, Örökkévaló, adj nekünk sikert!

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא.
אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא.

Áná Ádonáj, hosítá ná, áná Ádonáj háclíchá ná.

Áldott, aki az Örökkévaló nevében jön –
áldunk benneteket az Örökkévaló
házából. Isten az Örökkévaló, és
világosságot adott nekünk – kössétek az
ünnepi áldozatot kötelekkel az oltár
szarvaihoz.

בְּרוּךְ הַיְיָ בְּשֵׁם יְיָ, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ.
בְּרוּךְ הַיְיָ בְּשֵׁם יְיָ, בְּרִכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ.
אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חֹג בְּעֵבְתַיִם עַד
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ
חֹג בְּעֵבְתַיִם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

Te vagy Istenem, neked hálálkodom,
Istenem, kit magasztalok. Adjatok hálát az
Örökkévalónak, mert jó, mert szeretete örök!

אֱלֹהֵי אֲתָתָה וְאֲזַדְּךָ, אֵלֹהֵי אֲרוֹמֹמְךָ.
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

*Éli átá v'odechá, Eloháj árom'mechá.
Hodú l'Ádonáj ki tov, ki l'olám chászdó.*

Dicsérnek téged, Örökkévaló, Istenünk, mind a tetteid és jámboraid, az igazak, akik teljesítik akaratodat, és egész néped, Izráel háza – ujjongva mondanak hálát, és áldják és dicsérik, dicsőítik, magasztalják, szentenek mondják nevedet, királyunk. Mert jólesik neked hódolni, és kellemes nevednek dalolni, mert öröktől fogva és örökké te vagy az Isten. Áldott légy, Örökkévaló, dicshimnuszokkal magasztalt király.

יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
וְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ,
וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֹךָ, מִלְּבָנוּ. כִּי
לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נַאֲחָה לְזִמְרָה, כִּי
מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת.

Áldás mondunk a negyedik pohár borra:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ **בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם**
királya, a szőlőtő gyümölcsének teremtője. **בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.**

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré p'rí hágáfen.

Balra dőlve kiisszuk a bort.

נְרִצָּה

BEFEJEZŐ DALOK

Véget ért a peszach-széder szabályosan,
összes törvényei és előírásai szerint.
Amint kiérdemeltük, hogy
megrendezhessük, úgy érdemeljük ki,
hogy újra megtarthassuk. Magasságban
lakozó tiszta Isten, emeld fel a
Megszámlálhatatlan Közösséget
(Izraelt), és mihamarabb vezesd vissza
Cijonba megszabadított sarját
ujjongással.

חֲסֵל סִדּוּר פָּסַח כְּהִלְכָתוֹ,
כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
בְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ
בֶּן נְזֻכָה לְעִשׂוֹתוֹ.
וְךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קָהֵל עֲדַת מִי מְנָה.
בְּקִרְוֹב נִהַל נְטָעֵי כְּנָה
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

Chászál szidur peszách k'hilchátó,
 k'chol mispátó v'chukátó,
 kááser záchínu l'szádér otó,
 kén nize láaszotó.
 Zách sochén m'oná,
 komém k'hál ádat mí máná,
 b'károv náhél nité cháná,
 p'dujim l'Cijon b'riná.

Jövőre Jeruzsálemben!

És a farkas a báránnyal lakozik, és a
 párduc a gödölyével heverész ...
 Jeruzsálemben.

Jövőre a felépült Jeruzsálemben!

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם!

וְגַר זֶאֵב עִם כְּבֶשֶׂת וְנִמְרָא עִם גְּדֵי יִרְבֵּץ ...

בִירוּשָׁלַיִם,

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

Jövőre Jeruzsálemben!

Fel, világosodjál meg, mert eljött
 világosságod, ... Jeruzsálem!

Jövőre a felépült Jeruzsálemben!

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם!

קוּמִי אֲזוּרִי כִּי בָא אֲזוּרְךָ ... יְרוּשָׁלַיִם,

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

Jövőre Jeruzsálemben!

És nem tanulnak többé háborút ...
 Jeruzsálemben.

Jövőre a felépült Jeruzsálemben!

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם!

וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה ... בִירוּשָׁלַיִם,

לְשָׁנָה תִּבְּאֵה בִירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

(Jesájá 11:6; 60:1; 2:4 alapján)

L'sáná hábáá bIrusálájim!

V'gár z'év im kevesz v'námér im g'di jirbác bIrusálájim.

L'sáná hábáá bIrusálájim háb'nujá!

L'sáná hábáá bIrusálájim!

Kúmi, óri, ki vá óréch, J'rusálájim!

L'sáná hábáá bIrusálájim háb'nujá!

L'sáná hábáá bIrusálájim!

V'lo jilm'dú od milchámá bIrusálájim.

L'sáná hábáá bIrusálájim háb'nujá!

Az ünnep első estéjén szokás énekelni a következő dalt:

Hozd el már azt a napot, amely se nem
nappal, se nem éjjel!
Fenséges, tudasd, hogy tiéd a nap és tiéd az
éjjel!
Rendelj öröket városod számára egész nap és
egész éjjel!
Világosítsd meg nappali fénnel a sötétséget
az éjjel!

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
רַם הוֹדַע בִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפֶּקֶד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה,
תֵּאִיר בְּאוֹר יוֹם הַשְּׁבֵת לַיְלָה.

*Kárév jom áser hu ló jom v'ló
rám hodá ki l'chá hájom áf l'chá
somrim háfkéd l'irchá kol hájom v'chol
táir k'or jom cheschát*

*lájla,
hálájla,
hálájla,
lájla.*

Az ünnep második estéjén itt megkezdjük az ómerszámlálást:

Áldassál, Örökkévaló Istenünk, a világ
királya, aki megszentelt minket
parancsolataival és meghagyta nekünk az
ómerszámlálást.
Ma van az ómer első napja.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
סְפִירַת הָעֶמֶר.
הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּעֶמֶר.

*Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser kidsánu b'micvotáv v'civánu ál sz'firát
háómer. Hájom jom echád báómer.*

Ő, a Hatalmas építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a Kiváltságos, a Nagy, a Magasztos építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a felséges, a Bölcs, Ő, a Tiszta, Szelid építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a szeretettel Teljes, Ő, a Drága, az Egyetlen építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a Hatalmas, a tanban Erős, Ő, a Király építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a Félelmetes, Lelketadó, Ő, a Hatalmas építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, a Megváltó, az Igazságos, a Szent, Ő építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

Ő, az Irgalmas, Ő, a Tetterős építse fel házát a közeljövőben, mihamar – csakhamar, a mi napjainkban, a közeljövőben.

Isten, építsd, Isten, emeld, építsd fel szentélyed a közeljövőben!

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

בַּחֹר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

הַדוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זָכַאי הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

חֶסֶד הוּא, טָהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

בְּבִיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלֻךְ הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

נֹרָא הוּא, סַגִּיב הוּא, עֲזוּז הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

פֹּדֵה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוֹשׁ הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

רַחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תַּקִּיף הוּא יִבְנֶה
בֵּיתוֹ בְּקֶרֶב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקֶרֶב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקֶרֶב.

*Ádir hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Báchur hú, gádol hú, dágul hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Hádur hú, vátik hú, zákáj hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Chászid hú, táhor hú, jáchid hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Kábir hú, lámud hú, melech hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Norá hú, szágív hú, izuz hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Pode hú, cádik hú, kados hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv. Él b'né,
Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

*Ráchum hú, sádáj hú, tákif hú jivné bétó b'károv.
Bimhéra, bimhéra, b'jáménu b'károv.
Él b'né, Él b'né, b'né bétchá b'károv.*

Ki tudja, mi az egy? – Én tudom, hogy mi az egy! Egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ? - אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ:
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a kettő? – Én tudom, hogy mi a kettő! Kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? - שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a három? – Én tudom, hogy mi a három! Három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? - שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a négy? – Én tudom, hogy mi négy! Négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ? - אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ:
אַרְבַּע אֱמֻהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi az öt? – Én tudom, hogy mi az öt!
Öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ? - חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ:
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֱמֻהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a hat? – Én tudom, hogy mi hat! Hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ? - שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ:
שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֱמֻהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a hét? – Én tudom, hogy mi a hét! Hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? - שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ:
שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֱמֻהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

Ki tudja, mi a nyolc? – Én tudom, hogy mi a nyolc! Nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ? - שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֱמֻהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

*Echád mi jodéá? – Echád áni jodéá!
Echád Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Snájim mi jodéá? – Snájim áni jodéá!
S'né luchot háb'rit, echád Elohénu sebásámájim
uváárec.*

*Slosá mi jodéá? – Slosá áni jodéá!
Slosá ávot, s'né luchot háb'rit, echád Elohénu
sebásámájim uváárec.*

*Árbá mi jodéá? – Árbá áni jodéá!
Árbá imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit, echád
Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Chámisá mi jodéá? – Chámisá áni jodéá!
Chámisá chumsé torá, árbá imáchet, slosá ávot, s'né
luchot háb'rit, echád Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Sisá mi jodéá? – Sisá áni jodéá!
Sisá szidré misná, chámisá chumsé torá, árbá
imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit, echád
Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Sivá mi jodéá? – Sivá áni jodéá!
Sivá j'mé sábatá, sisá szidré misná, chámisá chumsé
torá, árbá imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit,
echád Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Smoná mi jodéá? – Smoná áni jodéá!
Smoná j'mé milá, sivá j'mé sábatá, sisá szidré
misná, chámisá chumsé torá, árbá imáchet, slosá
ávot, s'né luchot háb'rit, echád Elohénu
sebásámájim uváárec.*

Ki tudja, mi a kilenc? – Én tudom, hogy mi kilenc!
Kilenc: a várandósság hónapjai, nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

Ki tudja, mi a tíz? – Én tudom, hogy mi tíz!
Tíz: a színáji Tízparancs, kilenc: a várandósság hónapjai, nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

Ki tudja, mi a tizenegy? – Én tudom, hogy mi a tizenegy!
Tizenegy: József csillagképe, tíz: a színáji Tízparancs, kilenc: a várandósság hónapjai, nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

Ki tudja, mi a tizenkettő? – Én tudom, hogy mi a tizenkettő!
Tizenkettő: Izraelnek törzsei, tizenegy: József csillagképe, tíz: a színáji Tízparancs, kilenc: a várandósság hónapjai, nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

Ki tudja, mi a tizenhárom? – Én tudom, hogy mi a tizenhárom!
Tizenhárom: Istenünknek tulajdonságai, tizenkettő: Izraelnek törzsei, tizenegy: József csillagképe, tíz: a színáji Tízparancs, kilenc: a várandósság hónapjai, nyolc: a milá napja, hét: a hétnek hét napja, hat: a Misna rendje, öt: a Tóra könyve, négy: az ősatyánk, három: az ősatyánk, kettő: a frigyablánk, egy: a mi Istenünk az égen és a földön.

תשעה מי יודע? - תשעה אני יודע:
תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע? - עשרה אני יודע:
עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע? - אחד עשר אני יודע:
אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע? - שנים עשר אני יודע:
שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע? - שלשה עשר אני יודע:
שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

*Tisá mi jodéá? – Tisá áni jodéá!
Tisá járché lédá, smoná j'mé milá, sivá j'mé sábátá,
sisá szidré misná, chámisá chumsé torá, árbá
imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit, echád
Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Ászára mi jodéá? – Ászára áni jodéá!
Ászára dibrájá, tisá járché lédá, smoná j'mé milá,
sivá j'mé sábátá, sisá szidré misná, chámisá chumsé
torá, árbá imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit,
echád Elohénu sebásámájim uváárec.*

*Áchád ászár mi jodéá? – Áchád ászár áni jodéá!
Áchád ászár kochvájá, ászára dibrájá, tisá járché
lédá, smoná j'mé milá, sivá j'mé sábátá, sisá szidré
misná, chámisá chumsé torá, árbá imáchet, slosá
ávot, s'né luchot háb'rit, echád Elohénu
sebásámájim uváárec.*

*S'ném ászár mi jodéá? – S'ném ászár áni jodéá!
S'ném ászár sivtájá, áchád ászár kochvájá, ászára
dibrájá, tisá járché lédá, smoná j'mé milá, sivá j'mé
sábátá, sisá szidré misná, chámisá chumsé torá, árbá
imáchet, slosá ávot, s'né luchot háb'rit, echád
Elohénu sebásámájim uváárec.*

*S'losá ászár mi jodéá? – S'losá ászár áni jodéá!
S'losá ászár midájá, s'ném ászár sivtájá, áchád
ászár kochvájá, ászára dibrájá, tisá járché lédá,
smoná j'mé milá, sivá j'mé sábátá, sisá szidré misná,
chámisá chumsé torá, árbá imáchet, slosá ávot, s'né
luchot háb'rit, echád Elohénu sebásámájim uváárec.*

Egy gödolyét, kis gödolyét
vett az apám két garasért,
szép gödolyét, kis gödolyét.
Egy szép napon nagy baj történt,
– volt gödolyénk s nincs gödolyénk –
mert egyszerre csak hirtelen
kormos cica megjelen
s felfalja a gödolyét:
selyemszörű gödolyét,
szép gödolyét, kis gödolyét,
mit apám vett két garasért.

Kormos cica is megjárta,
hogy úgy megnőtt az étvágya.
Kutya-koma se szó, beszéd,
látva puffadt ellenségét,
magára bíz ő nem várat,
nekiront a rút macskának
s felfalja a falánk cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszörű gödolyét,
szép gödolyét, kis gödolyét,
mit apám vett két garasért.

Kutya-koma is rajt' vesztett,
kihívta a bős végzetet,
s feje fölött végigsuhog
az ősi rég, a furkosbot,
gazdájának görcsös botja
halálosan elpáholja,
mert felfalta a rút cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszörű gödolyét,
szép gödolyét, kis gödolyét,
mit apám vett két garasért.

Furkosbotnak jó napja volt,
ámde ő is csak meglakolt:
kutya-komát jól elverte
– teringette, hogy is merte –
tűzrevaló száraz fa,
utólérte balsorsa,
tűznek lángja elégette,
mert a kutyát jól elverte,
mely felfalta a rút cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszörű gödolyét,
szép gödolyét, kis gödolyét,
mit apám vett két garasért.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.
וְאַתָּא שׁוֹנְרָא
וְאַכְלָה לְגְּדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כִּלְבָּא
וְנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חוּמְרָא
וְהִכָּה לְכִלְבָּא,
דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוּרָא
וְשַׂרְף לְחוּמְרָא,
דְּהִכָּה לְכִלְבָּא,
דְּנִשְׁדָּ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי,
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

*Chád gádjá, chád gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.
V'átá sunrá
v'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.*

*V'átá chálbá
v'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.*

*V'átá chutrá
v'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.*

*V'átá nurá
v'száráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.*

A tűz még egyre égett,
hogy híre kelt nagy bűnének,
s hömpölyögve tört előre
minden gátat általtörve
a víz, mely a tüzet eloltotta,
minden cseppjét reáontva,
mert a botot elégette,
mely a kutyát jól megverte,
csúf ebadta, gonosz fajta,
mely felfalta a rút cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszórú gödölyét,
szép gödölyét, kis gödölyét,
mit apám vett két garasért.

Tenger víz borított mindent,
s benne egy nagy ökör jött-ment,
de egyszerre csak elunta,
és a vizet mind megitta,
mert eloltotta a tüzet,
amelyben a bot elégett,
a furkosbot, a száraz fa,
mely kutya-komát elrakta,
mert felfalta a rút cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszórú gödölyét,
szép gödölyét, kis gödölyét,
mit apám vett két garasért.

Kis mesénknek nincs még vége,
gyilkos tagló csak elérte,
biz' elérte a nagy ökröt,
mely keservesen felbögött,
mert rásujtott a mészáros,
miképpen ez már szokásos;
az ökörnek ez a sorsa,
mely a vizet mind felissza,
a vizet, mely eloltotta a tüzet,
melyben a bot elégett,
a furkosbot, a száraz fa,
mely kutya-komát elrakta,
mert felfalta a rút cicát,
mely elnyelte a kis gidát:
selyemszórú gödölyét,
szép gödölyét, kis gödölyét,
mit apám vett két garasért.

וְאַתָּא מֵיָא
וְכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגַדְיָא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָא,
חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאַתָּא תּוֹרָא
וְשִׁתָּה לְמֵיָא,
דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגַדְיָא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָא,
חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

וְאַתָּא הַשּׁוּחַט
וְשִׁחַט לְתוֹרָא,
דְּשִׁתָּה לְמֵיָא,
דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא,
דְּאַכְלָה לְגַדְיָא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָא,
חַד גַּדְיָא, חַד גַּדְיָא.

V'átá májá
v'chává l'nurá,
d'szaráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.

V'átá torá
v'sátá l'májá,
d'chává l'nurá,
d'szaráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.

V'átá hásoché
v'sáchát l'torá,
d'sátá l'májá,
d'chává l'nurá
d'szaráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'áchlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.

Ökröt sujtó merész ember
 ráfizetett most ez egyszer;
 alig térül, alig fordul,
 szeméből a könny kicsordul.
 Ott terem a halálangyal
 s lenyisszantja pallosával,
 mert az ökröt lesujtotta,
 mely a vizet mind felitta,
 a vizet, mely eloltotta a tüzet,
 melyben a bot elégett,
 a furkosbot, a száraz fa,
 mely kutya-komát elrakta,
 mert felfalta a rút cicát,
 mely elnyelte a kis gidát:
 selyemszörű gödölyét,
 szép gödölyét, kis gödölyét,
 mit apám vett két garasért.

וְאַתָּא מִלְאָךְ הַמּוֹת
 וְשַׁחַט לְשׁוֹחֵט,
 דְּשַׁחַט לְתוֹרָא,
 דְּשַׁתָּה לְמֵיא,
 דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
 דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא,
 דְּהַכָּה לְכַלְבָּא,
 דְּנִשֵּׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
 דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא,
 דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִי זַוְיָא,
 חַד גְּדִיא, חַד גְּדִיא.

Végül csndben, nesztelen
 az Úr Isten megjelent,
 Ő maga és senki más,
 csupa fény és ragyogás:
 s halálangyal tudja már,
 ő rá is csak halál vár,
 mert megölte a mészáros,
 s lakolni kell ezért már most.
 A mészáros az ökörért
 fizetett ilyen drága bért,
 az ökörért, mely fölitta a sok vizet,
 mely eloltotta a tüzet,
 melyben a bot elégett,
 a furkosbot, a száraz fa,
 mely kutya-komát elrakta,
 mert felfalta a rút cicát,
 mely elnyelte a kis gidát:
 selyemszörű gödölyét,
 szép gödölyét, kis gödölyét,
 mit apám vett két garasért.

וְאַתָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְשַׁחַט לְמִלְאָךְ הַמּוֹת,
 דְּשַׁחַט לְשׁוֹחֵט,
 דְּשַׁחַט לְתוֹרָא,
 דְּשַׁתָּה לְמֵיא,
 דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
 דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא,
 דְּהַכָּה לְכַלְבָּא,
 דְּנִשֵּׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
 דְּאֶכְלָה לְגִדְיָא,
 דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִי זַוְיָא,
 חַד גְּדִיא, חַד גְּדִיא.

(Kohn Zoltán fordítása, OMZSA Haggáda)

V'átá málách hámvévet,
d'sáchát l'sochét,
v'sáchát l'torá,
d'sátá l'májá,
d'chává l'nurá,
d'száráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.

V'átá Hákadós Baruch Hu
v'sáchát l'málách hámvévet,
d'sáchát l'sochét,
d'sáchát l'torá,
d'sátá l'májá,
d'cává l'nurá,
d'száráf l'chutrá,
d'hiká l'chálbá,
d'násách l'sunrá,
d'ochlá l'gádjá,
d'zábín ábá bitré zuzé,
chád gádjá, chád gádjá.

**A mihamarabbi megváltás reményében, az alábbi zoltársorokat dúdolva-énekelve,
visszatöltjük a bort Élijáhu poharából az üvegbe.**

Te vagy Istenem, neked hálálkodom,
Istenem, kit magasztalok. Adjatok hálát az
Örökkévalónak, mert jó, mert szeretete örök!

אֱלֹהֵי אֲתָתָהּ וְאֶזְדָּדָהּ, אֵלֹהֵי אֲרוֹמְמָדָהּ.
הוֹדוּ לֵי לֵי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד.

Éli átá v'odechá, Eloháj árom'mechá.
Hodú l'Ádonáj ki tov, ki l'olám chászdó.

Jövőre Jeruzsálemben!

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!

L'sáná hábáá bIrusálájim!